

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a Mgr. Jany Jurečkové v právní věci

žalobce

KMITEX s.r.o., IČ: 629 17 455

Praha 9, Novovysočanská 537/31,

zastoupen advokátem JUDr. Petrem Schlesingerem,

se sídlem Brno, Slovákova 11

proti

žalovanému

Úřad průmyslového vlastnictví

se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a

Za účasti: HTC holding a.s., IČ: 313 42 141, se sídlem Bratislava, Dobrovičova 8, Slovensko, (dříve KINEX BEARINGS, a.s., IČ: 359 62 623, dříve KINEX, a.s., IČO: 31 561 896, se sídlem Bytča, 1. Mája 71/36, Slovensko), zastoupen JUDr. Janem Žákem, advokátem v Praze 2, Anny Letenské 34/7,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 15. 4. 2016, č. j. O-508367/D15076749/2015/ÚPV

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá práva na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Základ sporu

1. Žalobce KMITEX s.r.o., IČ: 629 17 4555, (do 18. 11. 2015 KINEX CZ s.r.o.), se včas podanou žalobou dne 8. 6. 2016 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 15. 4. 2016, č. j. O-508367/D15076749/2015/ÚPV, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 27. 7. 2015 o zamítnutí přihlášky kombinované ochranné známky zn. sp. O-508367 v podobě „K“ na základě námitek společnosti HTC holding a.s., IČ: 313 42 141, se sídlem Bratislava.
2. Dne 17. 10. 2013 podal pan M. K., jednatel společnosti KINEX CZ s.r.o., (od 18. 8. 2015 KMITEX), přihlášku kombinované ochranné známky sp. zn. O-508367 v podobě „K“ Úřadu průmyslového vlastnictví pro výrobky zařazené do třídy 6: kovové potřeby zámečnické a klempířské, železářské zboží, kovové rámy a konstrukce, kovové kontejnery, skříňky a kabiny, kovové podpěry a stojky, kovové žebříky, kovové dveřní a okenní rámy, stavební a nábytkové kování, kovové spojovací prvky, hřebíky, kolíky, šrouby a matice; do třídy 7: vratidla (stroje), obráběcí stroje a jejich součásti; do třídy 8: ruční nástroje a ruční nářadí, vratidla na závitníky, držáky oček, úhelníky (ruční nástroje), ruční řezné a obráběcí nástroje všech druhů, upínací nářadí a přípravky, svěráky, maticové a montážní klíče všech typů, zahradnické a zednické náčiní; do třídy 9: měřicí přístroje a měřicí pomůcky, posuvná měřítka, vodováhy, hloubkoměry, přístroje a nástroje vědecké, elektrické, optické, přístroje, nástroje a potřeby měřicí, vážicí a signalizační, měřiče, měřidla, měrky a měřítka všech druhů; do třídy 16: kancelářské potřeby, papírenské zboží, psací potřeby a soupravy, učební a vyučovací pomůcky, kromě přístrojů, rýsovací nástroje a potřeby, rýsovací prkna, pravítka, trojúhelníky, šablony podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957. Posléze ji převedl na společnost KINEX CZ s.r.o.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

- 3.
4. Dne 5. 6. 2014 podala společnost HTC holding a.s., IČ: 313 42 141, se sídlem Bratislava, námitky podle § 7 odst. 1 písm. a), k) s odkazem na § 4 písm. g), f) a l) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů. Společnost uváděla, že je majitelem starší kombinované ochranné známky č. 151889 ve znění „Kinex“ s právem přednosti ode dne 16. 12. 1954. Namítající tuto starší ochrannou známku nabyl převodem od jejího předchozího majitele společnosti KINEX, a.s., Bratislava. Uváděl, že přihlašované označení postrádá zápisnou způsobilost a přihláška zjevně nebyla podána v dobré víře, neboť její původní přihlašovatel M. K., zjevně před přihlášením musel vědět o existenci starší ochranné známky namítajícího.
5. Namítaná kombinovaná ochranná známka č. 151889 ve znění „KINEX“ byla s právem přednosti ode dne 16. 12. 1954 zapsána do rejstříku ochranných známek dne 24. 1. 1955 pro výrobky do třídy 7, 9 a 16: Rysovací a rysovací přístroje, remeslnické a meriací nástroje a potřeby, ocelové meradla, posuvné meradla a hlbkomery, nože do strojov podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

- 6.
7. Rozhodnutím Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 27. 7. 2015 bylo vyhověno podaným námitkám podle § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách a byla zamítnuta přihláška kombinované ochranné známky zn. sp. O-508367 v podobě „K“. Správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že přihláška této ochranné známky nebyla podána v dobré víře. Připomněl, že koneckonců nedostatek dobré víry shledal rovněž v případě přihlášek ochranných známek č. 191544 ve znění „KINEX cz“ a č. 291148 v podobě „K“.

8. Správní orgán odmítl tvrzení původního přihlašovatele pana K., že v napadeném označení vycházel z prvního písmene svého příjmení s tím, že pokud by se přihlašovatel chtěl zřetelně odlišit od namítané ochranné známky „KINEX“ i svých starších již neplatných ochranných známek, jistě by nezvolil jako své označení písmeno „K“ v grafickém provedení velmi blízkém namítané ochranné známce a značně podobné své již dříve zneplatněné ochranné známce v podobě „K“, opět s prvkem evokujícím měřicí nástroj, což jsou typické výrobky značky „KINEX“. Správní orgán se rovněž vypořádal se znaleckým posudkem JUDr. A. Z., vylučujícím podobnost porovnávaných označení, který předložil žalobce. Připomenul, že důvodem podání námitek byl nedostatek dobré víry při podání přihlášky napadené ochranné známky.
9. Žalobce napadnul prvostupňové rozhodnutí dne 25. 8. 2015 rozkladem, který byl zamítnut žalobou napadeným rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 15. 4. 2016, č. j. O-508367/D15076749/2015/ÚPV. Žalovaný se rovněž vyjádřil k tomuto posudku a přisvědčil závěru správního orgánu prvního stupně. Zaznamenal i upozornění namítajícího, že znalec JUDr. A. Z. je v seznamu soudních znalců zapsán se specializací na „zlepšovácí návrhy v oblasti investiční výstavby a stavebnictví“ v rámci oboru patenty a vynálezy, odvětví patenty a vynálezy, nikoliv se specializací na ochranné známky. V odůvodnění žalovaný vyjmenoval a postupně vypořádal všech 75 souborů, které namítající předložil spolu s námitkami a přisvědčil jeho tvrzením ohledně nedostatku dobré víry při podání přihlášky napadené ochranné známky zn. sp. O-508367.

10. Žalovaný věnoval zvýšenou pozornost podobnosti přihlašovaného označení v podobě „K“ s neplatnou kombinovanou ochrannou známkou č. 291148 v podobě „K“.

11.

12. Žalovaný uvedl, že je zcela evidentní, že se přihlašovatel inspiroval svou zneplatněnou ochrannou známkou a zvolil označení, které je téměř shodné s její podobou, když obsahuje shodné velké tiskací písmeno „K“ provedené tučným písmem, které je v levé části orámováno obrazovým prvkem, kde na svislé ose je vyobrazena stupnice metru, který může asociovat měření a měřidla., ale je již za hranicí podobnosti s namítaným označením. Jedná se o označení, které je pouze mírnou grafickou obměnou neplatné kombinované ochranné známky č. 291148 v podobě „K“. Žalovaný konstatoval, že přihlašovatel se svého záměru chránit si označení vycházející z namítané ochranné známky nevzdal, ačkoliv si mohl přihlásit libovolné a dostatečně odlišné označení, měl tendenci opět zvolit označení, které může starší ochrannou známkou namítajícího připomínat jak samotným zněním, tak i grafikou písma, a spotřebitelé si proto i nadále mohou toto označení spojit se starší ochrannou známkou namítajícího, která se na trhu vyskytuje již řadu let a získala si zde určité postavení a tržní podíl již dlouho před podáním napadené přihlášky ochranné známky.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

13. Žalobce se svým podáním domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 15. 4. 2016, č. j. O-508367/D15076749/2015/ÚPV.
14. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, a že žalovaný vyhověl neopodstatněným a nezákonným námitkám obchodní společnosti HTC holding a.s. a zcela nepodloženě dospěl k závěru, že napadená kombinovaná ochranná známka sp. zn. O-508367 v podobě „K“ má vycházet z předchozí již zneplatněné ochranné známky.
15. Žalobce namítal, že přihláška kombinované ochranné známky sp. zn. O-508367 v podobě „K“ byla zamítnuta v rozporu s § 7 odst. 1 písm. a) zákona o chráněných známkách.
16. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je zcela v rozporu se zjištěným stavem, tj. nepodobností a tedy i nezaměnitelností přihlášené ochranné známky s namítanou kombinovanou ochrannou známkou č. 151889 ve znění „KINEX“, a v této souvislosti namítal porušení § 2 odst. 3 a 4 správního řádu.
17. Žalobce namítal, že správní orgány při úvahách, zda původní přihlašovatel ochranné známky a žalobce jako následný nabyvatel, jednali v dobré víře, postupovaly v rozporu s obecnou zásadou, že není-li spolehlivě prokázáno něco jiného, má se zato, že ten, kdo

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

jednal určitým způsobem, jednal v dobré víře (viz § 7 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

18. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 27. 6. 2016 navrhnul žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 15. 4. 2016, č. j. O-508367/D15076749/2015/ÚPV, jakož i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. dubna 2008, č. j. 1 As 3/2008-195.
19. Osoba zúčastněná ve svém vyjádření ze dne 20. 6. 2016 navrhla, aby soud posoudil žalobou napadené rozhodnutí jako věcně správné a zákonné. Současně upozornil, že napadená přihláška ochranné známky byla zamítnuta nikoliv podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, jak prezentuje žaloba, nýbrž podle § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách. Zamítnuta byla pro nedostatek dobré víry přihlašovatele, když správní orgány provedly rozsáhlé dokazování a podrobně se v odůvodněních obou rozhodnutí vypořádaly jak s rozhodnými skutkovými okolnostmi, tak i s provedenými důkazy a aplikovanou právní úpravou, na které založily svůj závěr o nedostatku dobré víry přihlašovatele. Vyjádření obsahuje rovněž odkaz na rozsudky Městského soudu v Praze a Vrchního soudu v Praze vydané ve věci nekalé soutěže, v nichž žalobce figuruje jako strana žalovaná.
20. Žalobce ve své replice ze dne 26. 6. 2018 setrval na své žalobě, odmítl tvrzení, že přihlašovatel pan M. K. se měl inspirovat dřívější zneplatněnou ochrannou známkou, když vychází ze zcela odlišné stylizace nežli oblé prvky zneplatněné ochranné známky v podobě „K“.
21. Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 28. 6. 2018, při nichž účastníci setrvali na svých dosavadních písemných vyjádřeních.

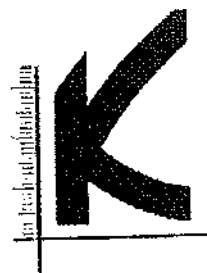
III.

Posouzení žaloby

22. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
23. *Podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu majitelem starší ochranné známky, tím, kdo je dotčen ve svých právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře.*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

24. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního ze dne 22. dubna 2014, č. 8 As 37/2011-154, posouzení zaměnitelnosti ochranné známky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách či dotčenosti na právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře, podle § 7 odst. 1 písm. k) tohoto zákona, je věcí výkladu příslušného neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav. Správní uvážení se zde neuplatní. Závěry správního orgánu o těchto otázkách přezkoumává soud v rámci námitek uplatněných v žalobě v plném rozsahu.
25. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního ze dne 22. dubna 2014, č. j. 8 As 37/2011-154, posouzení zaměnitelnosti ochranné známky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách či dotčenosti na právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře, podle § 7 odst. 1 písm. k) tohoto zákona, je věcí výkladu příslušného neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav. Správní uvážení se zde neuplatní. Závěry správního orgánu o těchto otázkách přezkoumává soud v rámci námitek uplatněných v žalobě v plném rozsahu.
26. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. dubna 2008, č. j. 1 As 3/2008-195, při zjišťování, zda přihláška ochranné známky byla podána v dobré víře ve smyslu § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb. je nutno posoudit, zda přihlašovatel věděl nebo vzhledem k okolnostem měl vědět o existenci ochranné známky namítatele, zda přihlášením ochranné známky přihlašovatelem došlo k poškození namítatele, a konečně, zda neexistuje důvod, který by jednání přihlašovatele ospravedlnil. Současné je třeba přihlédnout i ke všem ostatním relevantním okolnostem případu, které by mohly zlou víru vyvrátit nebo naopak potvrdit.
27. Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. února 2014, č. j. 41 Cm 87/2012-2017, soud ověřil, že na návrhu společnosti KINEX, a.s., IČO: 31 561 896, se sídlem Bytča, o ochranu práv majitele ochranné známky, ochranu firmy a ochranu proti nekalé soutěži, bylo vyhověno a výrokem I. rozhodnuto tak, že žalovaná společnost KINEX CZ s.r.o., IČ: 629 17 455, je povinna zdržet se užívání ochranné známky zapsané u Úřadu průmyslového vlastnictví ČR pod č. spisu 399, a č. zápisu 151889 a dále těchto dvou označení, jakož i jakýchkoliv označení obsahujících slovní či grafický prvek KINEX, a to na měřících a rýsovacích přístrojích, nástrojích, zařízeních a potřebách, na měřidlech, na náradí a na jejich obalech a atestech, a zdržet se nabízení a prodávání takových výrobků pod těmito označeními a ochrannou známkou, jakož i uvádění takových výrobků na trh pod těmito označeními a ochrannou známkou či jejich skladování za tímto účelem, a dále též dovozu a vývozu takových výrobků pod těmito označeními a ochrannou známkou, jakož i užívání těchto označení a ochranné známky v obchodních listinách, v reklamě, na internetu a na štítech veškerých svých provozoven a skladu.

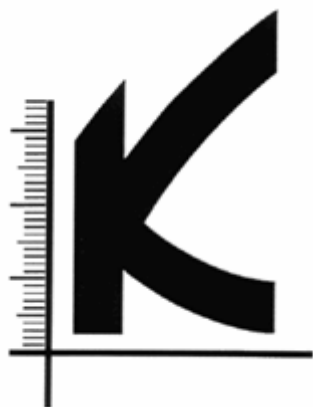

28. Ve výroku III. byla žalované společnosti KINEX CZ s.r.o. uložena povinnost změnit svou obchodní firmu tak, aby neobsahovala slovo KINEX, podat návrh na zápis takové změny obchodní firmy do obchodního rejstříku, to vše do třiceti dnů od právní moci rozsudku.
29. Ve výroku IV. byla žalované společnosti KINEX CZ s.r.o. uložena povinnost stáhnout z trhu a zničit měřicí a rýsovací přístroje, nástroje, zařízení a potřeby, měřidla, náradí a jejich obaly a atesty, které jsou označeny ochrannou známkou zapsanou u Úřadu průmyslového vlastnictví ČR pod č. spisu 3993 a č. zápisu 151889 nebo některým z následujících dvou označení či jakýchkoliv označením obsahujícím slovní či grafický prvek KINEX, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

30. Všechny tři citované výroky byly posléze potvrzeny rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 20. října. 2015, č. j. 3 Cmo 302/2014-336, který mj. konstatoval, že „v tomto řízení není podstatné, zda žalovaný měl, jak tvrdí souhlas žalobce v době, kdy začínala spolupráce účastníků, podstatnou je dle soudu skutečnost, že žalovaný po roce 1999 bez souhlasu žalobce užíval sporné označení, které je způsobilé u spotřebitelů či v obchodním styku vyvolat domněnku, že zboží takto označené, charakteristické právě pro výrobky značky „KINEX“, pochází od žalobce.“
31. Městský soud v Praze při svém rozhodování o podané žalobě a přezkumu napadeného rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 15. 4. 2016, č. j. O-508367/D15076749/2015/ÚPV, se řídil citovanou ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu.
32. Pokud žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, a že žalovaný vyhověl neopodstatněným a nezákonným námitkám obchodní společnosti HTC holding a.s. a zcela nepodloženě dospěl k závěru, že napadená kombinovaná ochranná známka sp. zn. O-508367 v podobě „K“ má vycházet z předchozí již zneplatněné ochranné známky, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou.
33. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí popsal jak napadenou kombinovanou ochrannou známku sp. zn. O-508367 v podobě „K“, tak i neplatnou kombinovanou ochrannou známku sp. zn. O-445254 v podobě „K“. Žalovaný uvedl, přihlašovatel ve druhém případě zvolil označení, které je téměř shodné s podobou ochranné známky sp. zn.

O-445254, když obsahuje shodné velké tiskací písmeno „K“ provedené tučným písmem, které je v levé části orámováno obrazovým prvkem, kde na svislé ose je vyobrazena stupnice metru, který může asociovat měření a měřidla. Městský soud v Praze musel tomuto závěru žalovaného přisvědčit, neboť se skutečně jedná o označení, které je pouze mírnou grafickou obměnou neplatné ochranné známky známku sp. zn. O-445254.

34.

35. Podobnost přihlašovaného označení sp. zn. O-508367 v podobě „K“ s neplatnou kombinovanou ochrannou známkou č. 291148 v podobě „K“ je nesporná.
36. Koneckonců ve prospěch návrhu osoby zúčastněné – majitele namítané ochranné známky hovoří i právní názor vyjádřený Vrchním soudem v Praze v citovaném rozsudku č. j. 3 Cmo 302/2014-336, podle něhož podstatnou je skutečnost, že žalovaný po roce 1999 bez souhlasu žalobce užíval sporné označení, které je způsobilé u spotřebitelů či v obchodním styku vyvolat domněnku, že zboží takto označené, charakteristické právě pro výrobky značky „KINEX“, pochází od žalobce, tj. slovenské společnosti KINEX a.s., se sídlem Bytča, nyní obchodní společnosti HTC holding a.s.
37. Městský soud v Praze se především zabýval otázkou nedostatku dobré víry při podání přihlášky napadené kombinované ochranné známky sp. zn. O-508367 v podobě „K“, která byla i jediným důvodem pro vydání obou správních rozhodnutí v inkriminované věci.
38. Pokud žalobce při jednání dne 28. 6. 2018 se dovolával rozhodnutí zdejšího soudu ve věci sp. zn. 8 A 20/2014, musí Městský soud v Praze uvést, že jak dne 23. května 2017, tak i dne 12. dubna 2018, zastával shodný názor, že přihláška kombinované ochranné známky č. 191544 ve znění „KINEX cz“ nebyla podána v dobré víře. Tento svůj názor náležitě osvětlil a zdůvodnil.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

39. V inkriminované věci je nesporné, že přihláška napadené ochranné známky sp. zn. O-508367 v podobě „K“ nebyla podána v dobré víře.
40. Ve smyslu citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 3/2008-195 lze totiž konstatovat, že přihlašovatel – M. K., jednatel společnosti KINEX CZ s.r.o., (od 18. 8. 2015 KMITEX), v době podání přihlášky věděl o existenci ochranné známky namítajícího a přihlášením ochranné známky přihlašovatelem došlo k poškození majitele namítaných ochranných známek, a konečně neexistuje důvod, který by jednání přihlašovatele ospravedlnil. Tento závěr mohl učinit Městský soud v Praze na základě ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vztahující se k relativní neplatnosti z důvodu nedostatku dobré víry při podání přihlášky ochranné známky podle § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách (*přihlašované označení se nezapíše na základě námitek proti zápisu ochranné známky podaných tím, kdo je dotčen ve svých právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře*). Podstatou neuskutečnění zápisu přihlašované ochranné známky je nedostatek dobré víry přihlašovatele.
41. Nejvyšší správní soud dále v již citovaném rozsudku ve věci č. j. 1 As 3/2008-195 uvedl, že v případech zmiňovaných zákonem o ochranných známkách je nutno vycházet z psychologického konceptu dobré víry, tj. z nevědomosti přihlašovatele o určitých okolnostech. Nejvyšší správní soud vyjádřil rovněž souhlas se závěry civilních soudů, podle nichž dobrá víra jako vnitřní psychický stav (přesvědčení) není předmětem dokazování a usuzuje se na ni pouze z vnějších okolností. Koncept dobré víry je obvykle spojován s otázkou zavinění (úmyslu, nedbalosti), byť přesně vzato lze o zavinění hovořit pouze ve vztahu ke zlé víře: zavinění totiž obecně v právu není spojeno s nabytím nebo pozbytím práv, nýbrž se vznikem zpravidla sankční povinnosti, což bývá důsledkem právě víry zlé, nikoliv dobré. V této souvislosti doktrína rozeznává tři koncepty dobré (zlé) víry (blíže k tomuto problému viz Tégl, P.: Další úvahy o dobré víře v subjektivním smyslu. Ad notam, č. 6/2007, str. 185 - 186). Podle prvního krajně subjektivistického přístupu je ve zlé víře pouze ten, kdo jistou skutečnost subjektivně věděl (neposuzuje se však, zda tato osoba měla či mohla o této skutečnosti vědět). V souladu s druhou koncepcí je ve zlé víře i ten, kdo o rozhodné skutečnosti sice nevěděl, ale vědět by o ní měl, kdyby se nedopustil hrubé nedbalosti (díky své hrubé nedbalosti o příslušné skutečnosti nevěděl). Třetí koncepce pak vychází z předpokladu, že v dobré víře nemůže být ten, kdo věděl o určité skutečnosti, stejně jako ten, kdo by věděl, kdyby se nedopustil jakékoliv (tedy nikoliv jen hrubé) nedbalosti.
42. V oblasti ochranných známek přitom bude takovou skutečností zpravidla existence nějaké další ochranné známky namítajícího (resp. práva plynoucího z takové známky), kdy pokud by přihlašovatel o takové známce věděl, a přesto tuto známku přihlásil, je dán první předpoklad zlé víry přihlašovatele. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ve věci sp. zn. 1 As 3/2008 přiklonil k závěru, že v případě zákona o ochranných známkách je třeba aplikovat třetí koncepci dobré (zlé) víry, kdy „ke zjištění nedostatku dobré víry postačí, když přihlašovatel věděl nebo při vynaložení obvyklé míry opatrnosti a s ohledem na všechny okolnosti případu měl vědět o existenci ochranné známky namítatele“.

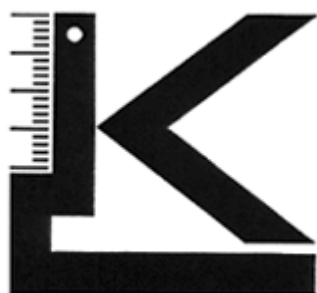
43. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. dubna 2010, č. j. 5 As 17/2009 – 152, vyjádřil, že pojem dobré víry je významově obtížně uchopitelný, ambivalentní; dobrou víru lze vnímat v mravním významu či jako psychologickou kategorii. V mravním významu je dobrá víra chápána jako protiklad autonomie vůle spjatý s římskoprávní *aequitas*, tedy jako jakási obecně uznávaná hranice jinak právem neomezeného jednání subjektů práva. Tento model převažuje v evropských právních rádech, jakož i v právu Evropské unie. Dobrá víra jako psychologická kategorie vyjadřuje nezaviněnou nevědomost o zpravidla vadných souvislostech postupu účastníka právního vztahu; v tomto smyslu vnímá dobrou víru např. český občanský zákoník (k tomu blíže srovnej Hurdík, J.: Dobrá víra. Právník č. 5, 2007 str. 565 - 573). Psychologický pohled na dobrou víru zaujímají i české civilní soudy, zmínit lze např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 2. 1999, sp. zn. 21 Cdo 1465/98 (týkající se ochrany majetku nabytého od nepravého dědice), publikovaný v časopise Soudní judikatura č. 56/1999, str. 211, podle kterého je dobrá víra „vnitřní přesvědčení nabyvatele, že nejedná protiprávně. Jde tedy o psychický stav, o vnitřní přesvědčení subjektu, které samo o sobě nemůže být předmětem dokazování. Předmětem dokazování mohou být skutečnosti vnějšího světa, jejichž prostřednictvím se vnitřní přesvědčení projevuje navenek, tedy okolnosti, z nichž lze dovodit přesvědčení nabyvatele o dobré víře“.
44. Městský soud v Praze v této souvislosti ještě poukazuje na nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 298/09, bod 26: „Důvěra v rozhodovací činnost orgánů státu, ať už jde o rozhodování orgánů moci zákonodárné, výkonné či soudní je jedním ze základních atributů právního státu. Snaha o nastolení stavu, kdy je možno důvěřovat v akty státu a v jejich věcnou správnost, je základním předpokladem fungování materiálního právního státu. Jinak řečeno, podstatou uplatňování veřejné moci v demokratickém právním státu (čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR) je princip dobré víry ve správnost aktů veřejné moci, ať už v individuálním případě plynou přímo z normativního právního aktu nebo z aktu aplikace práva. Princip dobré víry působí bezprostředně v rovině subjektivního základního práva jako jeho ochrana, v rovině objektivní se pak projevuje jako princip presumpce správnosti aktu veřejné moci. Z ústavněprávních hledisek je proto stěžejí akceptovatelné, pokud orgán veřejné moci při výkonu veřejné moci autoritativně přezkoumá a osvědčí určité skutečnosti, čímž vyvolá v jednotlivci dobrou víru ve správnost těchto skutečností a v samotný akt státu, aby následně konstatoval, že ani tak není možné dříve zjištěná pochybení odstranit, resp. předchozí protiprávní stav napravit (viz též nálezy sp. zn. I. ÚS 544/06).“
45. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo v rozsahu námitek, které byly uplatněny v podané žalobě, a nezbylo mu než konstatovat, že uplatněné žalobní námitky se v podstatné míře míjejí se závěry, k nimž dospěl Úřad průmyslového vlastnictví, resp. následně předseda Úřadu průmyslového vlastnictví v napadeném rozhodnutí. Žalobní námitky se totiž především týkají otázky podobnosti, resp. zaměnitelnosti přihlášené kombinované ochranné známky sp. zn. O-508367 v podobě „K“ s namítanou kombinovanou ochrannou známkou č. 151889 ve znění „KINEX“ byla s právem přednosti ode dne 16. 12. 1954, k nimž má licenční právo osoba zúčastněná na řízení, ačkoliv žalobou napadené rozhodnutí se opírá na základě podaných námitek podle § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách, tedy o nedostatek dobré víry při podání této přihlášky.

46. V inkriminované věci není sporu, že známkoprávní řízení probíhalo podle § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách, když na str. 11 žalobou napadeného rozhodnutí předseda Úřadu průmyslového vlastnictví konstatuje, že orgán prvního stupně věcně projednal pouze námitky podané ve smyslu § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách. Vzhledem k tomu, že těmto námitkám bylo vyhověno, správní orgány již nezkoumaly pro nadbytečnost v plném rozsahu ostatní důvody a argumenty namítajícího, směřující k uplatnění dalších důvodů a ani námitky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách neprojednaly.
47. V odůvodnění napadeného rozhodnutí předseda Úřadu průmyslového vlastnictví se s otázkou absence dobré víry při podání přihlášky napadené kombinované ochranné známky sp. zn. O-508367 v podobě „K“ vypořádal a své úvahy uzavřel s tím, že za daného zjištěného skutkového stavu správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že napadená přihláška ochranné známky nebyla podána v dobré víře, svůj závěr dostatečně a logicky odůvodnil. Žalovaný správní orgán v jeho postupu neshledal žádná pochybení či porušení zásad správního řízení.
48. Pokud jde o žalobní námitky, pouze jediná námitka se dotýká otázky dobré víry, a to námitka, uvedená v bodě II. 2., v níž žalobce uvedl, že není-li spolehlivě prokázáno něco jiného, má se za to, že ten, kdo jednal určitým způsobem, jednal v dobré víře.
49. S touto zásadou by v obecné rovině bylo lze souhlasit, nicméně Městský soud v Praze musel konstatovat, že právě v žalobou napadeném rozhodnutí předseda Úřadu průmyslového vlastnictví, resp. již před ním Úřad průmyslového vlastnictví, dostatečně konstatovali a prokázali, že žalobce nejednal v dobré víře. K tomu je tedy třeba poukázat na to, že i podle ustálené judikatury Nejvyššího správního otázkou dobré víry není otázkou správního uvážení, nýbrž je to otázka výkladu neurčitého právního pojmu a následně provedení dokazování k tomu, zda se o dobrou víru jednalo či nikoliv. Městský soud v Praze má za to, že Úřad průmyslového vlastnictví, resp. jeho předseda, dostal povinnosti takový výklad a takové dokazování provést.
50. Pokud jde o argumentaci žalobce znaleckým posudkem JUDr. A. Z. k otázce zaměnitelnosti dotčených ochranných známek, soud považuje za potřebné především poukázat na skutečnost, že předmětem řízení v inkriminované věci nebyla otázka zaměnitelnosti či nezaměnitelnosti ochranných známek, nýbrž otázka absence dobré víry. K tomuto znaleckému posudku soud podotýká, i kdyby se jednalo o otázku zaměnitelnosti, potom je třeba konstatovat, že zaměnitelnost ochranných známek tak, jak je koncipovaná v zákoně o ochranných známkách, je právní pojem a v řízení a rozhodnutí se s ním musí vypořádat sám Úřad průmyslového vlastnictví. Nejde tedy o otázku skutkovou, k níž by se mohl vyjadřovat znalec. Právní závěr o tom, zda šlo nebo nešlo o ochranné známky zaměnitelné, si musí učinit Úřad průmyslového vlastnictví v rámci svého rozhodování. Nicméně o takovou právní otázku se v inkriminované věci nejednalo, neboť správní orgány rozhodovaly podle námitky podané podle § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách a zabývaly se výlučně otázkou nedostatku dobré víry při podání přihlášky napadené ochranné známky.
51. Pokud žalobce namítal, že napadená ochranná známka nebyla zapsána pro shodné nebo podobné výrobky jako namítané ochranné známky, konstatuje Městský soud v Praze, že s touto námitkou se v rozhodnutí o rozkladu dostatečně vypořádal již odkazem na

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. dubna 2010, č. j. 5 As 17/2009 – 152, bod 55, v němž se uvádí: „Konečně ke stížnostní námitce, že předmětná ochranná známka neměla být prohlášena za neplatnou v celém rozsahu zboží a služeb, nýbrž pouze ve vztahu k 21. třídě Niceské dohody, soud uvádí, že přihláška podaná ve zlé víře patří k těm vyloučením ze zápisu, které jsou obecně nezávislé na seznamu výrobků a služeb. V případě prohlášení ochranné známky za neplatnou se proto na ni hledí tak, jako by nebyla nikdy zapsána.“

52. Pokud žalobce namítal porušení základních zásad správního řízení, zejména § 2 odst. 3 a 4 správního řádu musel Městský soud v Praze tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou.
53. Podle § 2 odst. 3 správního řádu správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (dále jen "dotčené osoby"), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.
54. Podle § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
55. Ustanovení § 2 odst. 3 správního řádu vyjadřuje zásadu ochrany dobré víry jakožto jednoho z hlavních principů činnosti demokratické veřejné správy, který by měl doplňovat princip zákonnosti a ochranu veřejného zájmu poskytovanou zvláštními zákony. Žalobce se dovolává ochrany dobré víry v případě, kdy správní orgány jednoznačně konstatovaly nedostatek jeho dobré víry při podání přihlášky napadené ochranné známky. Žalobce neuvádí, jaká jeho dobrá víra měla být porušena.
56. Městský soud v Praze v této souvislosti poukazuje na skutečnost, že žalobce přihlásil kromě již zneplatněné kombinované ochranné známky č. 291148 v podobě „K“ a napadené kombinované ochranné známky sp. zn. O-508367 v podobě „K“, rovněž napadenou kombinovanou ochrannou známku zn. sp. O-506986 v podobě „K“.

57. Podobnost všech tří označení v podobě „K“ je nesporná.
58. Ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu vyjadřuje zásadu ochrany veřejného zájmu, žalobce neuvádí, jaký veřejný zájem měl být napadeným rozhodnutím porušen. Proběhnuvší známkoprávní řízení bylo vedeno v souladu se zákonem, a přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem. Tento veřejný zájem je dovodit ze zákona o ochranných známkách, podle něhož přihlášky ochranných známek je nutno podávat v dobré víře (bona fide).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Napadené rozhodnutí nelze ani označit za nepředvídatelné, neboť žalovaný obdobně rozhodoval i v několika předcházejících věcech žalobce.

59. K námitce poskytování monopolu na užívání velkého tiskacího písmene „K“ a monopolního práva na užívání symbolu měřidla jedinému subjektu se vyjádřil žalovaný dne 27. 6. 2016: „Proti tomuto tvrzení svědčí množství zapsaných ochranných známek obsahujících tyto prvky (tj. písmeno „K“, tak měřidla ve třídě A 17.5 dle mezinárodního třídění obrazových prvků ochranných známek) v rejstříku vedeném Úřadem, patřících jiným vlastníkům. Zápis ochranné známky je však možný pouze při splnění zákonných podmínek, mezi které náleží i dobrá víra přihlašovatele.“ Městský soud v Praze se s tímto vyjádřením plně ztotožňuje.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

60. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.
61. Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.
62. Rozhodnutí o nepřiznání náhradě nákladů řízení osobě zúčastněné soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V inkriminované věci soud jí žádné povinnosti neuložil a důvody zvláštního zřetele hodných nebyly shledány.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. června 2018

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu